

Svar (25/3 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Sikringsstyrelsen har oplyst følgende:

»Sikringsstyrelsen råder ikke over talmateriale, der eksakt kan angive den gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

Det fremgår af forskellige svar på spørgsmål fra folketingets socialudvalg (senest spørgsmål 78, folketingsåret 1983-84, 2. samling, alm. del, bilag 105), at sikringsstyrelsen på daværende tidspunkt anslog den gennemsnitlige sagsbehandlingstid til 1½ år, spændende fra ca. 3 måneder til 3 år, der er lovens maksimale frist for afgørelse af erstatningsspørgsmålet.

I marts og maj 1984 etableredes 2 særlige sagsbehandlingsgrupper: en gruppe, der behandler sager vedrørende akut opståede skader, og en gruppe, der forbehandler sager vedrørende erhvervsmedicinske sygdomme.

Førstnævnte gruppe har i det forløbne år behandlet 17.000 sager, hvoraf 13.651 sager er færdigbehandlede. Det vil sige, at mindst 80 pct. af alle sager er afgjort inden et år.

For sager, der alene er forelagt styrelsen med henblik på spørgsmålet om anerkendelse eller afgørelse af spørgsmål om sygebehandling og hjælpemidler (briller og lignende), er sagsbehandlingstiden i almindelighed omkring 1 uge. Sager, der afgøres med menestætning, afgøres normalt efter indhentning af ganske få oplysninger og ofte under 1 måned efter, at styrelsen har modtaget første henvendelse i sagen. Der har været en del tilfælde, hvor menafgørelser på over 75 pct. er truffet mindre end 1 måned efter ulykkestilfældet og inden 3 dage efter modtagelsen af anmeldelsen i sikringsstyrelsen.

Af de ikke afgjorte sager i denne gruppes regie er skønsmæssigt 1.500 sager udsat til et nærmere angivet tidspunkt, som tilskadekomne kender, fordi afgørelse af sagen p.t. ikke er mulig. Det drejer sig typisk om store brudskader.

De øvrige ikke-afgjorte sager afventer for flertallets vedkommende oplysninger fra hospitaler eller tilskadekomne selv.

For så vidt angår erhvervsmedicinske sygdomme kan det oplyses, at det vanskelige anerkendelsesspørgsmål, der traditionelt har optaget en stor del af sagsbehandlingstiden i disse sager, efter gruppearbejdets etablering

er afgjort efter mindre end 3 måneder i ca. 30 pct. af tilfældene.

Sagsbehandlingstiden for spørgsmål om erhvervsevnetab er som følge af den kortere ekspeditionstid for anerkendelse af men i alle sager også forkortet. Imidlertid er styrelsen på dette område afhængig af de kommunale revalideringstiltag og oplysninger herom.«

Socialministeriet kan henholde sig hertil.

Spm. nr. S 876

Til *ministeren for offentlige arbejder* (13/3 85) af:

Tommy Dinesen (SF):

Kan ministeren oplyse baggrunden for, at han og DSB bevidst udtaler, at fortsat færgefart over Store Bælt er vedtaget af folketinget og koster ca. 4 mia kr., når sandheden er, at folketinget har vedtaget en udflytning og sammenlægning til 700 mill. kr.?»

Begrundelse

I samtlige rapporter om en fast forbindelse over Store Bælt tales der om 4 mia kr. for fortsat færgefart.

Ligeledes har ministeren i forbindelse med et møde med lokalpolitikere fra Nord- og Midtjylland skrevet til borgmesteren i Århus, Thorkild Simonsen, at »det skyldes, at vi i den periode ellers må bruge penge på den sammenlægning af færgefarterne over Store Bælt til næsten 4 mia. kr., som er besluttet af folketinget, og som er planlagt til at gå i gang for alvor allerede i år«.

Svar (25/3 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Folketinget vedtog den 10. maj 1983 beslutningsforslag nr. B 77 om iværksættelsen af første etape til sammenlægning af bil- og færgeoverfarterne på Store Bælt.

Det fremgår af bemærkningerne til dette beslutningsforslag, at man nu stod over for to muligheder: enten adskilte overfarter som nu eller sammenlagte overfarter. Sammenlægningen var her delt i tre etaper, og beslutningen gik ud på at iværksætte første etape heraf.